

dages karenstid, kan risikotallet for de første 5 ugers varighed anslås til 2,6-2,8 pct. af lønmassen. Hertil kommer det tilsvarende tal for ulykkesforsikringsdagpenge. Dette risikotal kan anslås til 0,15-0,20 pct. af lønmassen, men med stor spredning efter fagene. Den samlede vurdering af risikotallet for den anførte dagpengeordning anslås til $2\frac{3}{4}$ -3 pct. af lønmassen.

2. Forannævnte resultat fremkommer som anført på grundlag af dagpengefondens erfaringsforløb.

Resultatet vedrører således lønarbejdere. For funktionærgruppen haves ingen tilsvarende oplysninger. Det må i øvrigt formodes, at en forsikringsdækning for de første 5 ugers dagpenge kun i ringe grad kommer på tale for funktionærernes vedkommende.

Der kan være grund til at antage, at den betydelige forhøjelse af ydelserne under den påtænkte ordning i sammenligning med dagpengefondens ydelser vil have en forværende virkning på antallet af sygedage.

Det skal ligeledes anføres, at det udregnede risikotal gælder mænd plus kvinder under eet. Kvinderne har imidlertid et større sygetal. Hvor der i forbindelse med en forsikringsordning bliver tale om en overvejende kvindelig arbejdsstab, kan en specialtarifiering blive nødvendig for at undgå en uheldig selektion mod ordningen.

3. Som et særligt resultat skal det anføres, at de foretagne undersøgelser viser, at den del af dagpengerisikoen, der falder på de tre efterfølgende uger efter de to første, meget nær kan anslås til 1 pct. af lønmassen.

Dette tilkendegiver, at den grundlæggende tanke om at lade det oprindelig påtænkte arbejdsgiverbidrag på 1 pct. (foruden en arbejdsgiverperiode på 2 uger) konvertere til en forlængelse af arbejdsgiverperioden til ialt 5 uger, er rigtig og administrativt forenkende.

4. Det må stærkt understreges, at det under punkt 1. anslåede risikotal kun knytter sig til selve dagpengeudgifterne.

De administrationstillæg, der skal føjes til selve risikoen for at komme til præmien, vil afhænge af forskellige forhold.

Dette tillæg vil først og fremmest afhænge af, hvorledes en forsikringsordning organiseres. Det laveste administrationstillæg opnås ved en simpel refusionsordning, d. v. s. ar-

bejdsgiveren udbetaler sygelønnen og får beløbet refunderet af forsikringsordningen.

Arbejdsgiverne har allerede i dag kontakt med forsikringselskaberne via den gældende lovpligtige ulykkesforsikring, så administrativt ville det være en hensigtsmæssig ordning at knytte en dagpengeforsikring til den resterende del af den lovpligtige ulykkesforsikring, såfremt arbejdsgiveren ikke selv vil bære de 5 ugers garantiperiode.

II.

1. Medens det for en dagpengeordning med en karenstid på 3 dage nogenlunde lader sig gøre med en vis rimelighed at vurdere risikoen, vil en afskaffelse af de tre dages ventetid skabe mange usikkerhedsfaktorer.

Merudgiften ved at afskaffe varighedsbegrænsningen (de langvarige tilfælde) vil i ikke ringe grad blive kompenseret af udgifter, der ellers har været afholdt inden for andre afsnit af den sociale forsyng.

Men ved at bortkaste de tre dages ventetid vil der blive tale om en ren merbelastning, ikke alene af økonomisk art, men i aller højeste grad af administrativ art.

Merbelastningen vil udelukkende falde på arbejdsgiverperioden eller, hvor der bliver tale om en forsikringsmæssig ordning, på denne.

Betragter man blot den meget store gruppe af kvindelige lønarbejdere — og her først og fremmest de deltidsbeskæftigede — vil denne gruppes første-dages risiko være påvirket ikke alene af de pågældendes egne sygdomstilfælde, men meget ofte tillige af ægtemændens eller af børnenes, simpelthen fordi hustruens omsorgspligt prioriteres først. Det vil være urealistisk ikke at regne med, at en del af sådanne fraværdsdage vil blive anmeldt som egne sygedage, især når dækningsgraden samtidig er øget fra 80 pct. til 90 pct. af indtægtstab ved sygdom, hvorved tabet ved fravær halveres fra 20 pct. til 10 pct.

Der må således regnes med en betydelig forøgelse i det, man kalder den subjektive risiko, hvilket især vil præge den del af risikoen, som falder på arbejdsgiverperioden.

2. Man kan på grundlag af svenske erfaringer opstille nogle skøn.

Den nuværende danske dagpengefond, der må antages at omfatte ca. 775.000 løn-